

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 4Tdo/79/2018  
Identifikačné číslo spisu: 5314010053  
Dátum vydania rozhodnutia: 22.01.2019  
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5314010053.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci obvineného L. Q. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. c) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 22. januára 2019 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 18. januára 2017, sp. zn. 2To/84/2016 takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného L. Q. s a odmieta.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Čadca (ďalej tiež „okresný súd“) zo 14. júna 2016, sp. zn. 2T/17/2014, bol obvinený L. Q. (ďalej tiež „obvinený“) uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 01.10.2013 v čase po 20. 00 hod na terase pred staničnou reštauráciou Kysucká izba, na železničnej stanici v Čadci, okres Čadca, využil nepozornosti L. Y. a z vrečka bundy, ktorú mala na sebe, jej vytiahol mobilný telefón zn. Aligator S4000 Duo, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX s vloženými telefónnymi kartami TESCO č. XXXXXXXXXXXX a O2 č. XXXXXXXXXXXX, s ktorým telefónom následne ušiel, čím spôsobil L. Y. škodu v sume 48,- Eur.

Za to bol obvinenému okresným súdom podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h) a m), § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Tr. zák., uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov. Pre účely výkonu trestu odňatia slobody bol obvinený súdom zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd zrušil právoplatný výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3T/83/2015 zo dňa 28. júla 2015, ktorým bol obvinenému podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky a 6 mesiacov s probačným dohľadom, za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázať uchádzanie sa o zamestnanie, za súčasného zrušenia právoplatného výroku o treste vo veci Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T/68/2015 zo dňa 18. novembra 2015, ktorým bolo pre prečin obvineného podľa § 212 ods. 2

písm. c) a f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie obvineného vo veci Okresného súdu Čadca, sp. zn. 3T/83/2015 a zrušenia aj všetkých rozhodnutí na tieto výroky obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Napokon okresný súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej L. Y. škodu spôsobenú trestným činom vo výške 48,- Eur a so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázal súd poškodenú na občianske súdne konanie.

Odvolanie obvineného Krajský súd v Žiline (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením 18. januára 2017, sp. zn. 2To/84/2016 zamietol podľa § 319 Tr. por., pretože bolo nedôvodné.

Obvinený proti uzneseniu krajského súdu podal dovolanie z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Prostredníctvom ustanoveného obhajcu v dovolaní obvinený namietal, že z vykonaného dokazovania neplynie jednoznačný záver, že spáchal skutok mu kladený za vinu, keď poškodena ho ako páchatel'a na hlavnom pojednávaní v jeho trestnej veci už neopoznala, hoci ho predtým opoznala ako páchatel'a v prípravnom konaní. Výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní mali sudy podľa obvineného správne vyhodnotiť ku prospechu páchatel'a, v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obvineného (lat. in dubio pro reo). Zároveň obvinený namietal, že nebol zistený jednoznačne čas spáchania skutku a obvinenému malo byť „odňaté právo konať pred súdom“, pretože nebolo vykonané dokazovanie výsluchom svedka S., ktorý obvinený navrhoval. V podstate z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby dovolací súd zrušil uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu a trestnú vec obvineného vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Čadca, ktorý navrhol, aby dovolací súd odmietol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože námietky obvineného sa týkajú správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu a správnosti hodnotenia vykonaných dôkazov súdmi nižších stupňov, čo však nemôže byť predmetom preskúmavania dovolacím súdom v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Námietky obvineného uvedené v dovolaní boli už predmetom odvolacieho konania a odvolací súd sa s nimi riadne vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia a prokurátor v podrobnostiach odkázal na odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu a jeho stanovisko prednesené v odvolacom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne zistil, že v prípade dovolania obvineného je zrejmé, že nie je naplnený ním uplatnený dôvod dovolania, a preto ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je dovolací súd oprávnený skúmať iba to, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Do úvahy prichádzajú dve alternatívy a síce, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Dovolací súd hodnotí zistený skutkový stav a vyjadrený v tzv. skutkovej vete v rámci

konania o dovolaní len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. pripúšťa iba právne námietky vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu súdmi nižších stupňov. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu súdmi v základnom, pôvodnom konaní, dovolací súd nesmie skúmať a meniť. Preto všetky námietky, ktorými obvinený napádal hodnotenie dôkazov a správnosť zisteného skutku a vyjadreného v tzv. skutkovej vete rozsudku okresného súdu alebo smerujúce proti hodnoteniu dôkazov, na podklade ktorých súdy v základnom konaní ustálili skutkový stav, sú v dovolacom konaní irelevantné a nemožno ich podriaďiť pod žiaden z uplatnených dovolacích dôvodov. To predovšetkým platí pre argumentáciu obvineného, že súdy nesprávne vyhodnotili výpoveď poškodenej, resp. že v prípade pochybností o vine obvineného mali rozhodnúť v jeho prospech. V súvislosti s námietkou obvineného, že nebol presne stanovený čas spáchania skutku dovolací súd dodáva, že táto okolnosť bola vyjadrená v skutkovej vete prostredníctvom slovného spojenia „Dňa 01.10.2013 v čase po 20.00 hod“ a táto okolnosť bola vyjadrená orientačne a dostatočne, (aby nemohlo dôjsť k zámene s inými skutkami), pričom čas spáchania skutku nie je zákonným znakom skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák. K vymedzeniu znakov skutkovej podstaty v skutkovej vete pozri aj publikované rozhodnutie R 12/2009-I.

K námietke obvineného, že v základnom konaní nebolo vykonané dokazovanie výsluchom svedka S., tak ako navrhoval obvinený, dovolací súd dodáva, že táto jeho námietka sa podľa jej obsahu, podstaty nedá podriaďiť pod ním uplatnený dovolací dôvod (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.), ale svojou podstatou je najbližšie k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., t. j. že malo byť zásadne porušené právo obvineného na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Pokiaľ obvinený namietal, že malo byť zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu tým, že súdy nevykonali výsluch ním navrhovaného svedka S., tak dovolací súd považuje za potrebné vo všeobecnej rovine uviesť, že judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhaju a zákonný postup pri reakcii na uplatnenie obhajovacieho práva. Ak uplatnenie práva na obhajobu spočíva v navrhovaní dôkazov (§ 34 ods. 1 a § 44 ods. 2 Tr. por.), zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú (§ 208 a § 274 ods. 1 Tr. por.). Vyššie uvedené závery však neplatia v prípade obvineného, hoci je pravdou, že pôvodne navrhoval výsluch svedka S., avšak na hlavnom pojednávaní dňa 14. júna 2016, na ktorom bola vypočutá aj poškodená L. Y., ktorá popri inom uviedla, že nepozná adresu obvineným navrhovaného svedka S., obvinený na výzvu súdu uskutočnenú pred skončením dokazovania v zmysle § 274 ods. 1 Tr. por., výslovne uviedol, že nemá ďalšie návrhy na dokazovanie (č. l. 254). Výhlásenie obvineného pred skončením dokazovania, že nemá ďalšie návrhy na dokazovanie, je konečným návrhom o disponovaní s právom navrhovať doplnenie dokazovania s jasným prejavom vôle obvineného, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania netrval, a preto nebolo ani potrebné, aby okresný súd príslušný návrh na výsluch svedka S., buď vykonal alebo ho formálne odmietol (pozri aj R 116/2014).

Nad rámec vecí najvyšší súd udáva, že vina obvineného bola plne preukázaná vykonaným dokazovaním a v danej veci vykonané dôkazy preto boli úplne dostačujúce na záver o vine a treste, a preto ani nevypočutie obvineným navrhovaného svedka nebolo spôsobilé zásadným spôsobom porušiť právo obvineného na obhajobu.

Nakoľko obvinený skutočnosťami, ktoré uviedol vo svojom dovolaní, zjavne nenaplnil ním uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i), písm. c) Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného L. Q. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.